

РЕШЕНИЕ

№ 3791

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **13556** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 35253/20.11.19г на А. В. Г. от [населено място] с проц.представител адв. Г.Г. против т.13 от Раздел XII на Заповед № 3286з-3659/19.09.19г на Директора на ГД“НП“ -МВР.

В жалбата се сочи, че обж.заповед е нищожна като издадена от орган без компетентност/от ответника, вместо от М-ра на вътрешните работи/, но се моли за прогласяване нищожността само на обж.точка от нея/за която е налице правен интерес/.Заповедта е и незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ, тъй като ѝ е придадено обратно действие, има порок във формата- липсва мотивирано предложение на съответния ръководител/в наличните предложения липсват мотиви/, не е ясен механизма на определяне на различно доп.възнаграждение за различните адресати на заповедта, както и причината за намаление на изплащаното на жалбоподателката доп.възнаграждение в размер на 80%, на 10 % с обж. заповед/нарушение по чл. 179а ал.2 от ЗМВР/. Съгл. съд.практика, само Министърът може да издава заповед по чл. 179 ал.2 от ЗМВР, като съгл. чл. 14 ал.1 от Наредба № 8121з-908/18г се изисква мотивирано писмено предложение на началниците на съответните звена.Моли се за обявяване нищожност, респ. отмяна като незаконосъобразна на обж. точка и присъждане на разноски.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв. Г. поддържа жалбата.

Ответникът Директор на ГД“НП“ -МВР чрез проц.представител юрк. П. оспорва жалбата, като в писмено становище се сочи, че съгл. чл. 179а ал.2 от ЗМВР/ред. към 19.09.19г/, компетентни са ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, а

ответникът е такъв. Сочената от жалбоподателката норма на чл. 179 ал.2 от ЗМВР е неотнормирана, тъй като тя касае доп.възнаграждение, а не възнаграждението за спец.дейности. Съгл. чл. 14 ал.1 от Наредба № 8121з-908/18г, по отношение възнаграждението по чл. 178 ал.1 т.2 от ЗМВР, компетентни са ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, а ответникът е такъв. Обж. заповед не е връчвана на жалбоподателката, на 13.11.19г ѝ е предоставена за запознаване в деловодството на ЗЖУ-С., но тя е научила за разпореденото с нея още при получаване на фиша за трудовото си възнаграждение за м.09.19г.- на 11.10.19г. Поради което жалбата е просрочена и се моли за прекратяване на производството.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/с правен интерес относно обж. точка/, срещу ИАА по см. на чл. 21 от АПК. Жалбата в частта ѝ с искане за обявяване на нищожност не е обвързана със срок, а жалбата в частта ѝ с искане за отмяна поради незаконосъобразност е депозирана в срок, доколкото връчване на заповедта по разписания ред не е било извършвано в нито един момент от страна на ответника. Заповедта е ИАА, с който по пряк и непосредствен начин се засяга правната сфера на жалбоподателката, поради което следва да ѝ бъде връчена по разписания в чл. 61 от АПК ред/а не е /.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Заповед № 3286з-3659/19.09.19г на Директора на ГД“НП“ -МВР е издадена на осн. чл. 178 ал.1 т.2 вр чл. 179 ал.2 вр. § 1 т.26а от ЗМВР, чл. 14 ал.1 от Наредба № 8121з-908/18г; на осн. заповеди № 8121з-671/09.06.15г, изменена със заповед № 8121з-156/25.01.17г и заповед № 8121з-532/03.04.17г на М-ра ; въз основа на предложение № 6809р-38357/05.09.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С. към Д“Жандармерия“ при ГД“НП“ -МВР. Заповедта е издадена на 19.09.19г, като касае изплащане на доп.възнаграждение за спец.дейности на дър.служители от ЗЖУ-С. за м.08.19г. Видно от Раздел XII, т.3, считано от 01-31.08.19г, следва да се изплати доп.възнаграждение за спец.дейности на дър.служители от ЗЖУ-С. /за извършване на патрулно-постова дейност и опазване на общ.ред на териториален и линеен принцип, съгл. т.1.7 , б.“а“ и б.“аа“ от Заповед № 8121з-671/09.06.15г на М-ра/, в размер на 10% , вкл. на жалбоподателката-мл.инспектор А.Г. /полицай в група 01 на 02 сектор „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на ЗЖУ-С. към Д“Жандармерия“ при ГД“НП“ -МВР/.

Видно от цитираното в заповедта Предложение № 6809р-38357/05.09.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С. до Директора на ГД“НП“, същото е издадено на същите правни основания като самата заповед и има напълно идентично на заповедта съдържание, като не съдържа никакви мотиви.

Цитираното в заповедта предложение е предхождано от Предложение № 6809р-38146/04.09.19г на Началник група 01 на 02 сектор „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на ЗЖУ-С. до Началника на Зонално жандармерийско управление-С., което е направено на осн. заповед № 6809р-2652/28.08.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С. вр. Заповед № 8121з-671/09.06.15г на М-ра. Видно именно от това предложение, без каквито и да е мотиви в него , Началникът на групата предлага от 01.08.19г - 80% доп.възнаграждение за общо 20бр. свои служители/ж-та не е сред тях/, считано от 01.05.19г- 10% доп.възнаграждение за общо 4 бр. свои служители/ж-та е сред тях/, считано от 01.06.19г- без доп.възнаграждение за 2 бр. свои служители.

Следователно, обж. заповед е идентична на цитираното в нея Предложение № 6809р-38357/05.09.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С., като заповедта и това предложение не се позовават и не са съобразени с Предложение № 6809р-38146/04.09.19г на Началник група 01 на 02 сектор „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на ЗЖУ-С..То от своя страна е издадено на осн. заповед № 6809р-2652/28.08.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С., видно от която , на осн. чл. 29 ал.2 от ПУДМВР се определят критерии за доп.възнаграждение за м.08.19г /не и за предходни месеци/, както следва: 50% за участие в 1 мероприятие по опазване на общ.ред в [населено място]; 60%- за 2 мероприятия; 80%-за 3 и повече мероприятия; за служители с наложени дисц.наказания и на които е правена забележка за пропуски в служ.дейност-Началниците на сектори и групи да предлагат по-нисък процент.

Заповед № 8121з-671/09.06.15г на М-ра е издадена на осн. чл. 179 ал.2 вр. чл. 178 ал.1 т.2 и § 1 т.2ба от ЗМВР, като се заповядва изплащането на доп.възнаграждение за изпълнение на спец. служ.дейности на дър.служители по чл. 142 ал.1 т.1 от ЗМВР, които пряко изпълняват дейности по § 1 т.2ба от ДР на ЗМВР /съгл. т. 1.7 , б.“а“ и б.“аа“- 80% в [населено място]/. С т.2 от заповедта е определена базата за определяне на доп.възнаграждение, а с т.3 са дадени правомощия на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР да определят със заповед конкретния размер и вид, изменение ,спиране и възстановяване на изплащане на доп.възнаграждение , за всеки служител/ . С последваща Заповед № № 8121з-156/25.01.17г на М-ра се изменя само т.1.8, а с последваща Заповед № 8121з-532/03.04.17г на М-ра се променя базата по т.2 на първоначалната заповед и се предвижда да не се издават нови заповеди за всеки служител поради промяната в базата.

Видно от протокол № 6809р-32280/06.08.18г, жалбоподателката млинспектор А.Г. е полицаи в група 01 на 02 сектор „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на ЗЖУ-С. към Д“Жандармерия“ при ГД“НП“-МВР/, назначена със заповед № 3286з-3151/02.08.18г на Директора на ГД“НП“, считано от 06.08.18г. Видно от справка № 6809р-7017/13.02.20г, за м.08.18г е получила 50% доп.възнаграждение; за м.09.18г е получила 40%; за периода м.10.18г- м.07.19г е получила по 80%; за периода м.08.19г-м. 09.19г е получила по 10%; за м.10.19г е получила 50% /справката е за периода до 30.11.19г, като сумите за доп.възнаграждение се изплащат през следващия месец/.

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. заповед е издадена на 19.09.19г, поради което законосъобразността ѝ следва да се преценява съобразно правната уредба към тази дата/ЗМВР в ред. ДВ бр. 58/23.07.19г/. Съгл. чл. 178 ал.1 т.2 от ЗМВР , към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности/по § 1 т.2ба от ДР на ЗМВР/. Съгл. чл. 179а , ал.1-условията, редът и максималните размери за изплащане на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 2 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а съгл. ал.2 - определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 2 и съответната специфична служебна дейност, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определят със заповед на ръководителите на структури по чл. 37, както и на директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" и на регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението", а за главния секретар на

МВР, заместник главния секретар и ръководителите на структури по [чл. 37](#) – от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица. Следователно, към датата на обж. заповед/19.09.19г/, конкретния размер на доп.възнаграждение за спец.дейност се определя със заповед на ръководителя на структура по чл. 37 от ЗВР/каквото е и ответника- чл. 37 ал.1 т.1/.

Цитираната от жалбоподателката съд.практика е относно по-ранни редакции на ЗМВР, които са предвиждали компетентност само на М-ра/по чл. 179 ал.2/, но с ДВ бр.34/23.04.19г е създаден нов чл. 179а, и с ал.2 компетентността вече е на ръководителите на структури по чл. 37. Следователно, компетентността на ответника да издаде обж. заповед не произтича от т.3 от Заповед № 8121з-671/09.06.15г на М-ра / издадена на осн. чл. 179 ал.2 вр. чл. 178 ал.1 т.2 и § 1 т.26а от ЗМВР- в редакция към 19.06.15г/, а произтича от закона- чл. 179а ал.2 от ЗМВР в относимата редакция. Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставената му по закон компетентност, поради което възражението за нищожност е неоснователно.

Относно законосъобразността на заповедта:

Заповедта е издадена в писмена форма съгл. общата норма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа правни основания, но не съдържа никакви фактически основания. Такива не се съдържат и в единственото цитирано в нея Предложение № 6809р-38357/05.09.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С.. Съгл. съд.практика, факт.основания може да се съдържат в документите от преписката. От приложеното по преписката Предложение № 6809р-38146/04.09.19г на Началник група 01 на 02 сектор „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на ЗЖУ-С. е видно, че се предлага 10% доп.възнаграждение за жалбоподателката /за други се предлагат 80% или никакво доп.възнаграждение, за различни периоди/, без мотиви защо, и то считано от 01.05.19г. Видно от заповед № 6809р-2652/28.08.19г на Началника на Зонално жандармерийско управление-С. /на която се основава предложението на началника на групата, за м.08.19г /не и за предходни месеци/, за служители с наложени дисц.наказания и на които е правена забележка за пропуски в служ.дейност- Началниците на сектори и групи да предлагат по-нисък процент/от посочените в заповедта проценти, според броя на участия в мероприятия в [населено място]/.Изводът е, че предложението на Началника на групата също не съдържа също никакви мотиви защо на жалбоподателката се предлагат 10% доп.възнаграждение, още по-малко защо считано от 01.05.19г, при положение че референтната заповед на Началника на ЗЖУ-С. от 28.08.19г е само за м.08.19г. Видно от нея, по-нисък процент се предвижда само за служители с наложени дисц.наказания и на които е правена забележка за пропуски в служ.дейност, но нито има изложени мотиви в заповедта и документацията, нито в преписката има каквито и да е данни или индикации за дисц.наказания и забележки спрямо жалбоподателката.Няма данни и в колко мероприятия е участвала и спрямо кои процент следва да ѝ се предложи по-нисък/и то само за м.08.19г, съгл. заповед № 6809р-2652/28.08.19г/. В резюме, обж. заповед и всички съдържащи се в преписката доказателства не съдържат каквото и да е фактическо основание за определяне на 10% доп.възнаграждение на жалбоподателката за м.08.19г.Липсата на мотиви лишава Съда от възможност да осъществи контрол по законосъобразност на заповедта и според съд.практика е достатъчно за отмяна на същата като незаконосъобразна-издадена при липсата на мотиви.От друга страна липсата на мотивирано предложение по чл. 179а ал.2 от ЗМВР /в истинския смисъл мотивирано предложение, а не формално и немотивирано

такова - като наличното/, е нарушение на чл. 179а ал.2 от ЗМВР.

За пълнота на изложението, Съдът ще добави, че обж. заповед е издадена на вече несъществуващо към датата ѝ правно основание по чл. 179 ал.2 от ЗМВР вр. с цитираните 3 бр. министерски заповеди. Към датата на заповедта правното основание за издаването ѝ е само и единствено чл. 179а ал.2 от ЗМВР /доразвито в наредбата на М-ра по чл. 179а ал.1 от ЗМВР/. Освен това заповедта не съдържа и други реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК- не съдържа указания относно срока и реда за обжалването ѝ /тогава т.е. съгл. чл. 140 от АПК срокът за обжалването ѝ е 2-месечен, а не 14-дневен/. Заповедта в обж. част следва да се отмени като незаконосъобразна - издадена при липсата на мотиви и на несъществуващо правно основание /порок на формата/ и в нарушение на мат.закон/при липсата на зад.предпоставка за издаването ѝ/.

При този изход на спора искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК- следва да ѝ се присъди 10лв дър.такса и 400лв договорен и внесен адв.хonorар/неоспорен от ответника/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3286з-3659/19.09.19г на Директора на ГД“НП“ -МВР, в частта по т.13 от Раздел XII , по жалба вх.№ 35253/20.11.19г на А. В. Г. от [населено място].

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална полиция“ при Министерство на вътрешните работи да заплати на А. В. Г. от [населено място] сумата от 410 лв/четиристотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: